

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821010054
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7821010054.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2021, v trestnej veci proti obžalovanej K. F., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 15T/18/2021 zo dňa 2.6.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej K. F..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 15 T/18/2021 zo dňa 02.06. 2021 bola obžalovaná K. F. uznaná vinnou zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 139 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v meste W. uviedla poškodeného O. I.O., R.. XXXX, vediac o jeho veku, do omylu tak, že ho dňa 24.06.2020 nepravdivými a zavádzajúcimi tvrdeniami, že pre nedostatočný príjem si nemôže vybrať telefón na splátky sama, že zaň bude riadne platiť a on z toho nebude mať žiadne problémy, presvedčila, aby v predajni V., R. D. Č.. XX, W., uzavrel zmluvu o poskytovaní telekomunikačných služieb a kúpil pre ňu telefón zn. I. Z. O. XX, v hodnote 469,- EUR, ktorý jej odovzdal spolu so SIM kartou, neskôr od neho vylákala spolu 700,- EUR predstieraním, že musí zaplatiť pokutu, aby dostala z poisťovne finančné plnenie, pretože jej dieťa zrazilo auto s tým, že mu ich vráti nasledujúci deň, a následne dňa 25.06.2020 za budovou I. I., O..I., na Š.W. B. Č.. XX, od neho opätovne vylákala ďalších 860,- EUR predstieraním, že ich potrebuje na vybavenie platobnej karty, a aby ju počkal na ubytovni, kde mu ich večer vráti, čím tak poškodenému O. I. spôsobila škodu vo výške najmenej 2.029,- EUR.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon uloženého trestu bol podmienene odložený a zároveň bol obžalovanej uložený probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. jej bola určená skúšobná doba vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zák. bola obžalovanej uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenej K. F., R.. XX.XX.XXXX uložená povinnosť nahradiť poškodenému O. I., R.. XX.XX.XXXX, T. D. J. XX škodu vo výške 1.560,- EUR (tisícpäťstošesťdesiat eur).

Proti tomuto rozsudku zahlásila obžalovaná odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 02.06.2021. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podala prostredníctvom svojho obhajcu poukázala na povahu trestného práva, ktorá ma mať charakter ultima ratio, pokiaľ ide o mobilný telefón. Jeho hodnota podľa obžalovanej nedosahuje ani výšku škody malej (kvalifikovaný znak trestného činu podvodu), a to aj s poukazom na fakt, že sa jednalo o tzv. blokovaný mobilný telefón, ktorý je možné používať len na SIM- kartu spoločnosti V. O. I., teda nie je kompatibilný so SIM kartami ostatných mobilných operátorov, čo má podľa názoru obžalovanej výrazný vplyv aj na jeho trhovú hodnotu. Sumu 200 EUR použila na účel, na ktorý jej ich poškodený odovzdal a preto sa z jej strany v žiadnom prípade nemôže jednať o podvodný úmysel, navyše táto suma nedosahuje ani výšky škody malej. Pokiaľ ide o škodu, ktorá mala byť spôsobená poškodenému tým, že si vybral z účtu peniaze a tieto niekomu mal odovzdať, obžalovaná rozhodne trvala na tom, že jej z týchto peňazí (nad rámec, ktorý vyššie uviedla) nič neposkytol. Až poškodený tvrdí niečo iné, podľa nej klame.

Ďalej obžalovaná poukázala najmä na fakt, že súd síce poukazuje na výsledky znaleckého dokazovania znalkyne z odboru psychológie (PhDr. Vozárová), avšak tento dôkaz vôbec nijako nevyhodnotil, a už vôbec nie hodnovernosť tvrdení poškodeného vo svetle tohto dôkazu. Obžalovaná žiada zvýrazniť, že z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochyb vyplýva, že poškodený má tendencie klamať a zavádzať, čo však podľa jej názoru pozornosti súdu zrejme ušlo.

O tom, že poškodený nehovorí pravdu svedčí podľa obžalovanej aj fakt, že vo svojej výpovedi tvrdil, že je všeobecne známe, že v predajniach spoločnosti V. O. I. sa služby vôbec neposkytujú, tak ako to poškodený prezentoval: zákazníka neoslovujú zamestnanci spoločnosti, ale prichádzajúci zákazníci sa zaregistrujú prostredníctvom elektrického prístroja a potom sú volaní k jednotlivým prepážkam na základe čísiel uvedených na vytlačenej lístočku.

V podstate to aj korešponduje so znaleckými zisteniami PhDr. Vozárovej, ktorá ustálila, že poškodený dokáže reprodukovat' zažitú so svojho pohľadu, čiže tak, ako ju vníma on sám, čo zďaleka nemusí byť objektívne. Avšak nad uvedený rámec (t.j. neúmyselné uvedenie nepravdivých skutočností) poškodený má tendenciu aj zavádzať a vyslovene klamať. Obžalovaná sa nazdáva, že znalkyňa PhDr. Vozárová správne vystihla, že poškodený nemá mentálne schopnosti, aby niečo „kvalitne“ vykonštruoval a za to sa pri svojich lživých tvrdeniach naivne dopúšťa „školáckych“ chýb.

Napokon, ako uviedla v písomnom odôvodnení odvolania obžalovaná, nemá vo vykonanom dokazovaní oporu ani záver, že by už ona dopredu vedela, že nebude môcť za poškodeného splácať telefón. Obžalovaná ďalej uviedla, že k veci patrí, že možno žijú skromne, pretože skutočne nemá vysoké nároky, pričom jej druh riadne zarába a ona dostáva dávky od ÚPSVaR o to viac, že majú 4 deti. Súd výšku celkových príjmov jej rodiny (najmä na strane obžalovanej) vôbec neskúmal. Podľa jej názoru, žiaľ, súd jej znemožnil tieto skutočnosti preukázať vylúčením jej matky a (teraz už) jej manželky, Q. J. (ktorí ju finančne taktiež podporujú).

Pokiaľ súd usudzuje, že mala mať vedomosť o veku poškodeného na základe toho, že v prípravnom konaní mala údajne uviesť, že vek poškodeného odhadovala na cca 65 rokov, k tomuto obžalovaná uviedla, že ona sa aj vtedy k jeho veku vyjadřila tak, ako aj na hlavnom pojednávaní a došlo k zrejmej nesprávnej protokolácii.

Poukázala na to, že súd prvého stupňa ju odsudzuje pri nezistení žiadnej poľahčujúcej, ani priťažujúcej okolnosti. Je zrejmé, že sa na ňu hľadí, ako by nebola trestaná, (bola už síce v minulosti postavená pred súdom, ale aj to ešte ako mladistvá, pred takmer 15 rokmi, kedy bola odsúdená k trestu odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu).

Obžalovaná uviedla, že ona vôbec nebýva na B.. Č., kde, ako tvrdí obžalovaný sa za ňou vybral, keď na ňu márne čakal, je prihlásená k trvalému pobytu v W.O., R. O. I. P. Č.. X, ale fakticky býva na adrese D. XX, W..

Ďalej poškodený tvrdí, že v čase, keď mu mala ona povedať, že údajne potrebuje ďalších 300,- €, prišla vraj za ním. Obžalovaná tvrdí, že ona však nikdy za poškodeným nebola a nikdy za ním neprišla, netvrdí opak ani jeho manželka a zo žiadneho dôkazu prijateľnosť takéhoto tvrdenia nevyplýva. To isté platí o

tom, že ona mala zavolať na telefónne číslo syna poškodeného, tvrdí, že ona poriadne ani poškodeného nepoznala, tobôž nie jeho syna a odkiaľ by mohla mať teda jeho telefónne číslo?!

V konečnom dôsledku, podľa obžalovanej, poškodený nehovorí pravdu, pretože tvrdí, že jej dal všetky z banky vybrate peniaze, i keď potvrdzuje, že predtým, než sa ubytoval na ubytovni, zakúpil aj nejaký alkohol a potraviny, okrem toho aj autobus z a do J. stojí nejaké peniaze, čiže poškodený, keďže evidentne nemal iné peniaze, 10 €, ktoré mal, dal jej bratovi. Nikomu nemohol dať peniaze, ktoré vybral z účtu tak, ako to uvádza.

Navyše, na základe okolností celého prípadu je podľa tvrdenia obžalovanej úplne jasné, že poškodený mal snahu kontaktovať ženy za účelom ukojenia si svojich sexuálnych túžob. Pokiaľ poškodený vypovedal, že ho mal osloviť brat obžalovanej, či nechce mať sex, obžalovaná tvrdí, že jej brat ho nepoznal, odkiaľ by mohol čo i len tušiť, že pán v rokoch poškodeného, by mohol mať takéto záujem.

Obžalovaná zvýraznila, že ona už aj svedkyňa I. aj N. potvrdila, hneď pri ich prvom kontakte, že nie je pravda, že by jej poškodený bol dal peniaze, ktoré po nej požadoval vrátiť. Rovnako ona poškodenému povedala pri konfrontácii aj od očí, že to, čo tvrdí, nie je pravda.

Obžalovaná má za to, že súd vykonané dôkazy hodnotil len jednostranne, a to výlučne v jej neprospech, resp. dôkazy, ktoré by preukazovali jej nevinu, resp. tieto tvrdenia by vyvracali alebo oslabovali, odmietol vykonať (napr. navrhovaný výsluch na veci vôbec nijako nezainteresovaného svedka K.. K. P., ktorý bol prítomný, keď prišiel k nim poškodený a preto by sa mohol vyjadriť, ako sa správal poškodený a ako sa správala ona, či od neho žiadala akékoľvek peniaze.

Za týchto okolností je pre obžalovanú nepochopiteľné, prečo jej súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. Ako to vyplýva z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., súd musí prihliadať na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Navrhla preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, f/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a súčasne navrhla podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol o nej.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovanej poukázal na podrobné odôvodnenie odvolania. Uviedol, že na základe týchto dôvodov je evidentné, že v danom prípade súd prvého stupňa nerozhodol v medziach zákona a to ani ohľadom otázky viny ani čo do trestu. Uložený trest je podľa jeho názoru absolútne neprimeraný a je neprimerane prísny. Navrhol, aby odvolací o odvolaní rozhodol v zmysle petitu podaného odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedol, že vzhľadom na dôvody odvolania, prvostupňový súd rozhodol vo veci zákonne a dôvodne, podrobne sa vysporiadal s vykonanými dôkazmi a svoje rozhodnutie logicky zdôvodnil. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovanej hrozí trest 3-10 rokov. Je zrejme, že trest bol vymieraný na dolnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaná okrem mobilného telefónu od poškodeného vymámila aj všetky finančné disponibilné prostriedky, ktoré mal na svojom účte so svojou manželkou. Poukázal na podrobné odôvodnenie prvostupňového rozsudku. Vzhľadom na to, že rozhodnutie považuje za zákonné a správne, navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme, že okresný súd pri uznaní viny obžalovanej vychádzal z výpovede poškodeného O. I., svedkyne K. I., svedkyne H. N. a taktiež výpismi z bankového účtu patriaceho manželom I., zmluvou o poskytovaní verejných služieb medzi spoločnosťou V. I., O..I.. a poškodeným. Taktiež aj závermi a obsahom znaleckého posudku z odboru psychológia a výpoveďou znalkyne PhDr. Zuzany Vozárovej na hlavnom pojednávaní. Obžalovaná interpretuje závery psychologického vyšetrenia poškodeného a výpoveď znalkyne účelovo tak, aby sa vyhla trestnej

zodpovednosti. Aj podľa názoru krajského súdu je usvedčujúca výpoveď poškodeného vierohodná. Znalkyňa nezistila u poškodeného tendenciu sociálne žiadúcej sebaprezentácii, či sklony k účelovým lživým konštrukciám. Navyše nemá dostatočné mentálne schopnosti na konštrukciu nepravdivej výpovede. Krajský súd rezultuje, že drobné nepresnosti vo výpovedi poškodeného, ktoré obžalovaná nepodstatne zdôrazňuje, sú v súlade s jeho kognitívnym a pamäťovým deficitom, pričom nemá sklony k pseudológiám, účelovým konštrukciám, fantazijnému spracovaniu prežitého.

V prospech vierohodnosti a pravdivosti tvrdení poškodeného o protiprávnom konaní obžalovanej podľa názoru krajského súdu svedčia aj závery psychiatrického znaleckého posudku, ktorý bol na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom oboznámený.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd obsažným spôsobom vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku. So závermi okresného súdu sa stotožňuje, preto na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje a k odvolaniu obžalovanej uvádza nasledovné.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaná K. F. konala tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a teda naplnila všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. d) Tr.zák. po objektívnej a subjektívnej stránke. Aj pri trestnom čine podvodu platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchateľa k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom, pričom záver o subjektívnej stránke možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu.

Obžalovaná si od poškodeného na základe nepravdivých tvrdení vypýtala rôzne finančné čiastky, uvedené vo výrokovej časti rozsudku, pričom vedela, že je sama vo finančnej tiesni, čo bolo potvrdené aj výpoveďou svedka W. D., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná je na materskej a jeho mesačný plat je 450,- EUR. Takýto príjem s ich pravidelnými mesačnými výdavkami je v zjavnom nepomere s hotovosťou, ktorú obžalovaná postupne vylákala od poškodeného.

Vo vzťahu k vedomosti obžalovanej o vyššom veku poškodeného je potrebné zdôrazniť, že to vyplýva z celkového vzhľadu poškodeného, obžalovaná mala k dispozícii zmluvu zo spoločnosti V., poškodený bol v jej prítomnosti po potvrdenie zo Sociálnej poisťovne, že je poberateľom starobného dôchodku.

V ďalšom krajský súd poukazuje na vyčerpávajúce, precízne a právne výstižné zdôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

Taktiež aj výrok o uloženom podmienenom treste zodpovedá zákonu a spĺňa všetky predpoklady individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest okresným súdom bol stanovený na dolnej hranici trestnej sadzby pre zločin podvodu podľa § 221 ods.3 Tr.zák., pričom krajský súd nezistil dôvody na jeho mimoriadne zníženie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.